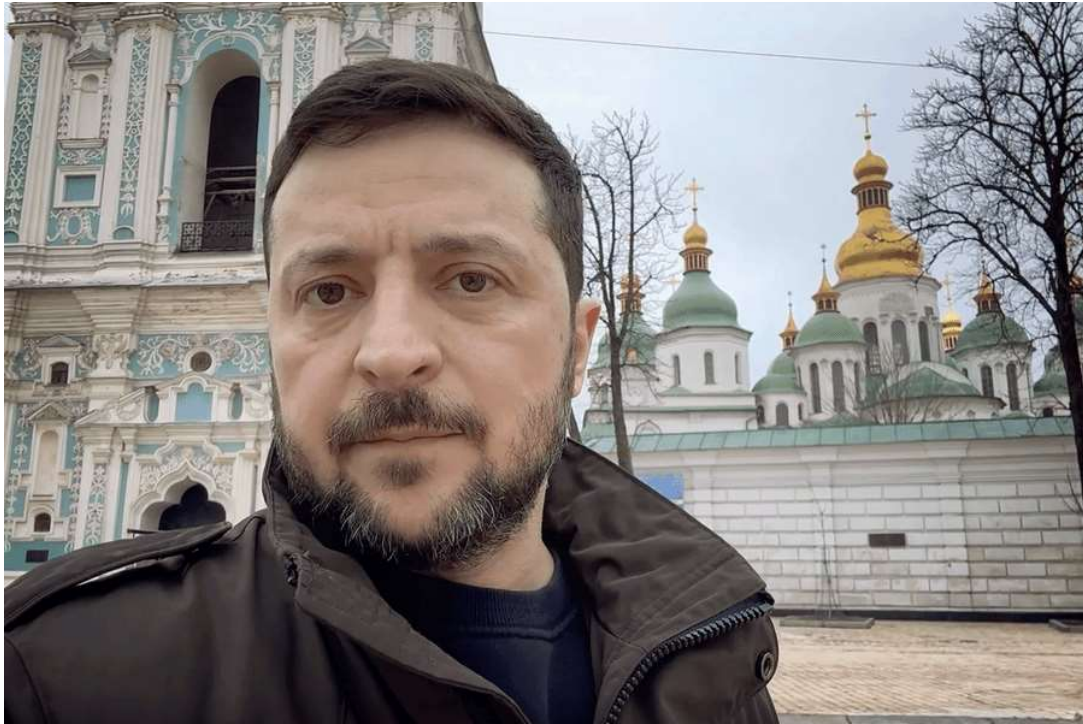

Головна > Новини

Звернення Володимира Зеленського з нагоди Дня Соборності України

22 січня 2025 | 09:27

Доброго ранку, Україно!

Українці. Наша держава. Міцна, незалежна. Бо єдина. І соборна. Ми пам'ятаємо це завжди, особливо в цей день, 22 січня, День Соборності України. Я записую це звернення на Софійській площі. Історичне місце. Місце сили. Місце мудрості, яку дають нам події, що сталися тут понад сто років тому, і подальші епізоди нашої історії, які доводять: коли ми боремось, то неодмінно ми здобуваємо своє, але коли ми сваримось, тоді своє втрачаємо.

Саме тут, на цій площі, був проголошений Акт злуки. Право- та Лівобережна Україна об'єднались у єдину державу. Але амбіції, розбрат і вороги, які ними скористались – вороги як, до речі, ззовні, так і всередині, – не дали самостійній Україні існувати довго. На жаль. Державність нашу було втрачено. Тобто втрачено власну свободу. На довгі роки. На десятиліття. Це кілька поколінь, які жили під чужими прапорами, традиціями, яким наказували, як жити, як говорити, як думати, кого любити, кого ненавидіти. Ось що таке не своя державність, ось що таке втрата незалежності.

І кожного року в цей день ми завжди згадували ці уроки соборності, ми робили живі ланцюги, ми казали, як важливо берегти єдність і бути пліч-о-пліч. Але настав день, і нам випало це довести. 24 лютого. День, який став вирішальним моментом. Таким викликом став. Таким іспитом на єдність, на зрілість, на віру в Україну. І ми об'єднались. Українці всі об'єднались. Не декларативно, не на папері, не за якоюсь командою, а за покликом всередині.

Мільйони з нас – разом. І разом змогли вистояти, зберегти Україну разом, дали відсіч окупанту, стримали цю велику навалу разом. У цьому слові – «разом» – прихована сила українців. Це про нас, про те, на що здатні ми, коли ми обираємо не якісь власні амбіції, а обираємо Україну. Обираємо її інтереси. Коли обираємо не срач, а меч. Боронити своє. Боронити своїх. Боронити всіма силами.

Ми пам'ятаємо ці моменти. Не вистачало зброї на всіх добровольців, але точно вистачало хоробрості, небайдужості, віри в себе, віри в Україну. Вистачило сили всіх нас, усіх тих, хто доводить: рідна земля не закінчується межею власного подвір'я. Ось це і є соборність. Ось це – та єдність, яка необхідна, аби вибороти своє, своє право жити в мирі.

Це земля кожного українця, це наша столиця й це площа – вона наша, кожного українця й кожної українки. Наша Софія. Ось вона стоїть понад тисячу років. І буде стояти стільки ж. Я впевнений. Я вірю, на цю площу будуть приходити діти наші, онуки, покоління. І в День Соборності, і в усі інші свята. Під синьо-жовтим прапором. У нашій державі. І ми зробимо все, аби так було. Аби було не соромно перед ними, аби вони знали, що ми не повторили помилок минулого. І Україна є. Україна єдина. Мирна. Соборна.

Я хочу сьогодні привітати всіх із цим днем – Днем Соборності України! Бажаю бути міцними, вірити в себе, вірити в Україну. І точно знати: українська єдність – це не тільки про два береги Дніпра. Це про весь наш світ. Це сьогодні є Україна. Хоч би де ми були. Всі ми, хто народився в різних містах, містечках, селах, усі наші воїни, наші дітки, медики, волонтери, вчителі, енергетики, всі, хто сьогодні, хоч би де він був, скаже: «Я – українець! Я – українка!»

Я хочу вас привітати з Днем Соборності, шановні, дорогі українці!

Слава Україні!